

पुरेवेतिअत्रपुरेत्यावर्तते पुरेव पूर्वरूपसदृशरूपवतीं पुरा नदिशंति नदास्यंतीत्यर्थः ॥ परिवर्तयामि नाशयामि नन्वेवंविधः क्रोधः कथमस्य किमर्थचेति चेच्छृणु ॥ मनुष्य देहधारणेन तद्वावहारनटनमेवैतत् किंच ईदृशदुःखकाले अस्य क्रोधाभावे रावणोमनुष्यबुद्धिकुर्यात् ॥ तथाच तद्वधोशक्यः स्यादित्येतदर्थं च सः ॥ मृत्युं मरणधर्मेण योजयामि इत्यादिवचोपि रावणवचोवदेव आरोपितक्रोधमूलकत्वात् अतएव शरैर्विधमिष्यामीत्युक्तिः ॥ लक्ष्मणस्तु तत्त्वज्ञोपि तद्वदेवातत्त्वज्ञइव तन्मायामोहितोवा प्रलयकालि करौद्रशक्त्यावेशं संभाव्यानुनयतिस्म ॥ किंचास्य क्रोधस्यारोपितत्वाभावे अद्य सीतायाअलाभे सर्वजगत्परिवर्तनं प्रतिज्ञाय कथं लक्ष्मणप्रार्थनयापि तामन्यथयेत् अ

पुरेवमेचारुदतीमानेदितांदिशंति सीतां यदिनाद्यमैथिलीं ॥ सदेवगंधर्वमनुष्यपन्नगं जगत्सशैलं परिवर्तयाम्यहं ॥ ७६ ॥ इत्यार्षे श्री
मद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये आरण्यकांडे चतुःषष्टितमः सर्गः ॥ ६४ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥
तप्यमानं तदारामं सीताहरणकर्षितं ॥ लोकानामभवेयुक्तं सांवर्तकमिवानलं ॥ १ ॥ वीक्षमाणं धनुःसज्जं निश्वसंतं पुनः पुनः ॥ दग्धु
कामं जगत्सर्वं युगांते च यथाहरम् ॥ २ ॥ अदृष्टपूर्वं संक्रुद्धं दृष्ट्वा रामं सलक्ष्मणः ॥ अत्र वीत्यांजलिर्वाक्यं मुखेन परिशुष्यता ॥ ३ ॥ पुराभू
त्वामृदुर्दितः सर्वभूतहिते रतः ॥ न क्रोधवशमापन्नः प्रकृतिं हानुमर्हसि ॥ ४ ॥ चंद्रे लक्ष्मीः प्रभासूर्ये गतिर्वायौ भुवि क्षमा ॥ एतच्च नियतं
नित्यं त्वयि चानुत्तमं यशः ॥ ५ ॥

न्यथा कैकेय्ये कृतां वनवासप्रतिज्ञां कथं कौसल्यावचसा नित्यं कृतवान्स्मात्सा यथार्था इयंतु आरोपितेत्येवसारं ॥ अनेन व्यव
हारेण क्रोधादिकाले कृतायाअयुक्तायाअपि प्रतिज्ञायाअपालने अत्यंतदोषाभावइत्यपि सूचितं ॥ ७६ ॥ इति रामाभिरामे श्रीरामायणे रामायणतिलके वाल्मीकीये आ
दिकाव्ये आर० चतुःषष्टितमः सर्गः ॥ ६४ ॥ ॥ ७३ ॥ अभवे नाशे युक्तमुद्युक्तं ॥ सांवर्तकं प्रलयकालिकं ॥ १ ॥ हरं कालाग्निरुद्रं ॥ २ ॥ अदृष्टपूर्वं पूर्वमेवं
कदाप्यदृष्टसंहारशक्त्यावेशं संक्रुद्धं रामं दृष्ट्वा राममब्रवीदितिरामपदद्वयसंबंधः ॥ मुखपरिशोषोलोकविनाशभयेन ॥ ३ ॥ प्रकृतिं सर्वभूतहितत्वरूपां ॥ ४ ॥ एतच्च उक्त
चतुष्टयं च अनुत्तमं यशश्च त्वयि नियतमित्यर्थः ॥ ५ ॥